

बिबट्या हा संजय गांधी राष्ट्रीय उद्यानाचा अविभाज्य घटक आहे. बिबटे मानव निर्मित हद्दी व नकाशे कधीच मानत नाही. बिबटे ब-याचदा मानवनिर्मित हद्दीच्या बाहेर सुट्ट्या संचार करतात व ते ही निव्वळ भ्रम्यासाठी, असा संचार करताना स्वायत्त्याकडून कुणासाठीही ईजा झालेली नसताना सुट्ट्या असा संचार मानवास धार घोकामादयक वाटतो. असे प्रश्न सोडविण्यासाठी बिबट्यांना व उद्यान प्रशासनास आपल्या मदतीची आवश्यकता आहे.

बिबट्यांचे वावर असलेल्या परिसरात वेग मर्यादेचे पालन करा

आपले वाहन बिबट्यांचा वावर असलेल्या भागातून वाहत असत, तर आपल्या वाहनाची वेग मर्यादा २० कि.मी./तास असावे आवश्यक आहे. अशी वेग मर्यादा पाळल्यामुळे आपल्या बिबट्यांचे दर्शन सुट्टा धडू शकते. अशा ठिकाणी २० कि.मी./तास वाहान वेग मर्यादेचे पर्यायीत फक्त लागणे आवश्यक आहे.

बिबट्या-मानव संघर्षाच्या वाढीची कारणे

- बिबट्यास घेराव घालणे**
घेरावामुळे स्वतःची सुट्टा कळण घेण्यासाठी बिबट्या एखाद्यावर हल्ला करू शकतो. बिबट्या नेहमीच मानवापासून दूर राहण्याचा प्रयत्न करतो. बिबट्या नेहमीच मानवाच्या जवळ जाणे टाळते. परंतु पर्यावरणातील, घेराव घाललेल्या भागासारखे हल्ला करू शकतो. म्हणूनच मानव पर्याय विरलेल्या बिबट्यास खोबीर घेराव घालू नये व त्यास विघ्नू जखम्यासाठी मार्ग मोकळा करून द्यावा.
- जेरबंद पिंजरा लावण्यासाठी वनविभागावर दबाव आणणे**
बिबट्याला जेरबंद करण्यासाठी पिंजरा लावण्याबाबत नागरिकांकडून नेहमीच दबाव आणला जातो. पर्यायिक, एखाद्या विशिष्ट क्षेत्रातील बिबट्या जेरबंद केला तर त्या ठिकाणा क्षेत्राची आण एक अथवा अधिक बिबट्यांच्या स्थलांतरित मरली जाते. शेकडो किलोमीटर अंतरावर प्रवास करून असे ठिकाणे क्षेत्र मरले जाते, जसे 'आंबोबा' द्या बिबट्याने केले. याबाबत नागरिकांचे प्रसन्न होणे जरी आहे. मादी सुट्ट्याचीया दान ते तीन वर्षा आता आपल्या पिल्लांना विकार करणे, मानवापासून दूर राहणे आणि स्वातःचे अस्तित्वा राखणे इत्यादी बाबत मार्गदर्शन करत असते. अशी मादी जर जेरबंद करून पिल्लांपासून दूर नेली तर माते राहिलेल्या पिल्लांपासून भावभावनांना असात थोडा निर्माण होतो. म्हणूनच एखाद्या विशिष्ट क्षेत्रातील मानवावर हल्ला व क्षत्रपात बिबट्या लावणे क्षेत्रात राहू देणे मानवाच्या हिताचे आहे. कुठल्याही बिबट्या निष्काणी शिवाय मानवावर हल्ला करत नाही.
- शिका-याकडून शेजारी बिबट्यांची हत्या**
जर बिबट्यांची शिकार केली गेली अथवा ते जखमी झाले तर त्यांच्या पासून दुखलेल्या पिल्लांमुळे वर नमुद केल्या प्रमाणे मानवास विपरित परिणामाना सामोरे जावे लागेल.

बिबट्यांच्या सहवासात

आपत्कालीन दुरुधर्मी क्रमांक

काठ्या-सुखलेल्या राखण्याच्या दुरुधर्मी जवळच्या स्थानिक पोलिस ठाण्यास दुरुधर्मी काठ्या तला पोलिस निवेदन करावास क्र.१००० वर दुरुधर्मी काठ्या. तसेच, स्थानिक पोलिस केंद्रास दुरुधर्मी काठ्या तला अनिश्चित दस्ताच्या निवेदन करावास क्र. १०११ वर दुरुधर्मी काठ्या. वरील अलेल्या बिबट्यास जमान्या गराडा घातलेला असेतो, अशा जमान्या पाहण्यासाठी पोलीसांची मदत होते.

निवेदन क्रमांक	: १००, ०२२-२२२२४८५५, ०२२-२२२२४९८३, ०२२-२२२२४९०२०
वॉरंटिंग	: ०२२-२२२०६१०६, ०२२-२२२०३१०५१
आर	: ०२२-२२२०३२८४, ०२२-२२२०३२९४
विडोशी	: ०२२-२२८८६३००, ०२२-२४६९२९०५

एखाद्या बिबट्यास जमान्या घेराव घालला असता किंवा बिबट्याने एखाद्या व्यक्तीवर हल्ला केला असता खालील दुरुधर्मीवर संपर्क साधावा:
संजय गांधी राष्ट्रीय उद्यान निवेदन क्रमांक : ०२२-२८६६४४४९,
टाणे वनविभाग निवेदन क्रमांक : ०२२-२४६९४९४९.

उपरोक्त क्रमांकांवरिरीत खालील स्वयंसेवकांच्या समन्वयनवर सुट्ट्या अधिक माहितीसाठी संपर्क साधावा येऊ शकेल.

नाव	ठिकाण	क्रमांक
राजेश सायन	आरे, गोरगाव (पु)	९६६४९८०५४९
सोनु सिंग	मुंडूद दशन	९६३६८८८८८८
योगेश बंड	बोरीवली (पु)	८०९४८८२५९९

CENTRE FOR WILDLIFE STUDIES

www.mumbaikarsforsgnp.com www.cwsindia.org

Email: mumbaikarsforsgnp@gmail.com

बिबट्या पासून धोका कमी करण्यासाठी आचरणगत आणण्याच्या काही बाबी

- सुंदर क्षेत्रात बिबट्यांचे वास्तव्य आहे आणि बिबट्यांचे केवळ दर्शन हा काही धोका नाही याचे मान असावे जरीच आहे.
- मानव निर्मित वनाचे नकाशे, राष्ट्रीय उद्यानांची हद्द, मानवी परावृत्त इत्यादीची बिबट्यास ओळख नसते. तथापि, ते मानवापासून अद्विष्ट राहण्याबाबत संवेदनशील असतात. वास्तविक ते शक्यतो मानवाचा संपर्क टाळणेच प्रसन्न करतात.
- रात्री बिबटे कायंदास होत असल्याने नागरिकांनी सुट्टा सायरा राहणे आवश्यक आहे. विशेषतः लगन नसे पराबाहेर असलीच तेव्हा अशा ठिकाणी मोठ्यानी लक्ष देवणेच आवश्यक आहे. रात्रीच्या ठेकी पराबाहेर असताना भ्रमण्यानीवर सर्गीत घालू देवारे जेणेकरून बिबट्या (सुट्ट्या) मारित येणार नाही.
- रात्रीच्या ठेकी बाहेर एकाडे फिरू नये. रात्री बाहेर फिरताना सोबती असणे आवश्यक आहे. असाने बिबट्याच्या हल्ल्याची शक्यता कमी होते.
- सुट्ट्या बिबट्या दिसल्यास तर त्यास विघ्नू कुठल्याही आत्मक परिचा येऊ नये. जेणेकरून आपल्या जीवितसास धोका निर्माण होईल.
- सुट्ट्या बिबट्या आल्यास भागात विसलान तर त्याच्या भोवती जमाव करू नये. जमलेल्या गर्दीने बिबट्या घाबरेण बाहेर पडण्याच्या प्रचलित एखाद्याप्रकार हाजा पोहचू शकतो. आपलेही जमाव व बिबट्याची परस्पर समन्वयाची भूमिका वनविभागा बलाबल असते. तथापि आपलेही जमाव व बिबट्याच्या हालचालीवर निवेदन घेणे कधीही होते. तेव्हा आपल्या समन्वयकारणाची गरज आहे.
- बिबट्याने आपल्या परावृत्तीत अथवा आरण्यास येऊ नये यासाठी आपल्या परावृत्तीत काच-वाही योग्य रितीने विलंबित लावावी, जेणेकरून मोकट कुजे आरण्यास विकारवार नाहीत. तसेच आपल्या दशाहतीतील प्लासगुडे घरापासून दूर अंतरावर असावीत. कारण बिबटे भुकाना-वा भुक्याकडे सुट्टा ३०० मी. अंतरावरून सुट्टा आकर्षित होतात.
- बिबटे मानवनिर्मित उद्यानाहती ओळखून नसल्याने ते उद्यानाहतीच्या बाहेर येतात. आणखी ते उद्यानाच्या बाहेर आणखी जगावर नाहीत याची खात्री घेणे जरीच आहे. परावृत्तीतील काच-वाही विलंबित योग्य रितीने व कधीच उद्यानाची वास्तविकी भाग-वर पडिलेने उद्यानातील केवळ काळजी घेणे जरीच आहे, जेणेकरून परावृत्तीत केवळकाच साहज्यार नाही व अशा केवळका-वाच्या ठिकाणी मोकट कुजे व डुकर वसा होणार नाहीत.